

[Ministeren for kulturelle anliggender]

der være mange, der sidder med nogle synspunkter, som de vil have frem, hvis der kommer så omfattende høringssvar frem, at det er en helt ny betænkning, der kommer ud af det. Det tror jeg faktisk ikke, men jeg tror, der kommer nogle accenter ind i det, jeg tror, der kommer nogle linjer ind, som vi har nødig, når vi skal til at trække de politiske afgørelser frem.

Jeg har mærket mig, at vi da har fået nogle pejlemærker i dagens løb. Der har været megen sympati for de puljer, der er blevet fremhævet, og som jeg også har fremhævet som det, man skulle interessere sig for. Der har været megen tilslutning til de overordnede nøgleord om forsøg, omstilling, udvikling osv., som har været gennemgående i både min fremlæggelse af betænkningen og i hele betænkningens indhold.

Her vil jeg gerne sige til hr. Jimmy Stahr, at vi ikke skal holde op med at tale om forsøg. Der er jo heller ikke tale om gennem forsøg og forsøg og forsøg, som hr. Jimmy Stahr sagde, at trække tiden ud; for hvis man gennem forsøg når frem til udvikling og omstilling – og det er det, der er brug for – så skabes der nye tilstande, og det er det, der skal skabes. Der er derfor, vi skal have disse ting sat i gang, det er jo ikke for at gemme det hen i forsøg.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at det har generet mig lidt i flere af indlæggene at høre, at man opfatter det, som om handicapidrætten også er med i forsøgsrækken. Det er jo ikke tilfældet hverken i betænkningen eller andre steder. Der er tale om en vurdering af handicapidrætten som fænomen, en understregning af handicapidrættens betydning af mange grunde, og det vil jeg gerne tilslutte mig. Der er ikke tale om, som hr. Jimmy Stahr og et par andre har været inde på, at også her er det forsøg, vi taler om.

Forsøg i den mening, som jeg har lagt det frem, er noget ganske andet end blot at gemme tingene hen til noget, der er midlertidigt. Det er forsøg, som gerne skulle føre til, at der skete nyudvikling, at der skete omstilling, således at vi fik nye situationer frem.

Derfor kan jeg heller ikke være enig med hr. Tinning i, at vi nægter at se situationen i øjnene. Det, der ligger bag ved disse nøgleord, er jo netop, at vi har set situationen i øjnene og vil prøve på at finde midler og finde veje til at give de foreninger og de or-

ganisationer, som selv ønsker det, en hjælpende hånd til den nødvendige omstilling, som skal til. Der er ikke tale om at trække noget ned over hovedet på nogen, men dér, hvor man har interessen og føler behovene, skal der også åbnes for de muligheder, vi her taler om.

Derfor er jo også, må jeg sige til hr. Stilling, de uorganiserede og de idrætssvage grupper med i det, der tales om her. Forslagene går ud på og går ud fra, at foreninger, men også grupper og andre initiativtagere kan melde sig og få andel i de nye muligheder, der vil kunne tegne sig, hvis man kommer igennem med nogle af de puljeordninger og de øvrige initiativordninger, som der er tale om i forslagene.

Derfor er der også fremtid i det, der er lagt frem – den fremtid, der ligger i, at man gennem forsøgene, gennem udviklingen, gennem omstillingen tegner nye linjer op, som peger fremefter, og som bygger på den situation, som er opstået i løbet af de seneste år omkring dansk idræt, og som er vel beskrevet og analyseret i hele betænkningsskomplekset.

Jeg vil også godt sige, at vi med disse muligheder, som jeg er glad for at så mange har kunnet tilslutte sig, får trukket nogle muligheder op, som jeg er sikker på vil føre til, at vi på breddeidrætsområdet får indfriet en række af de forventninger, som man har stillet til dette store arbejde.

Det er klart, at der er nogle økonomiske begrænsninger, som er givet af den almindelige økonomiske situation, som vi har. Men det betyder jo ikke, at der ikke er vilje til både at forbedre vilkårene inden for de eksisterende rammer og også prøve på at tænke nyt og finde midler dér, hvor det kan lade sig gøre.

Foruden den sympati, der har været for puljerne og for det, der ligger bag ved dem, har der også været sympati for de administrative lettelser, som bør gennemføres for foreningerne. Det er et andet af de punkter, som jeg har noteret mig.

Til dem, der er så betænkelige ved, at der ikke sker noget, vil jeg også gerne sige, at der jo ikke er tale om, at vi nu sætter uret i stå og venter, indtil vi har fået nogle høringssvar. På de punkter, hvor man kan gå i gang, vil vi naturligvis gå i gang.